

РЕШЕНИЕ

№ 3649

гр. София, 01.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 24.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **8260** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл.84, ал.3 във вр.с чл.34, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. Р. М., непридружен непълнолетен, гражданин на С., [дата на раждане] , подадена чрез адв.А., срещу Решение № 1944/09.07.2021 г., издадено от Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците, в частта, с която е отказано събиране на оспорващия с неговия брат С. А. М. на територията на Република България.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено в противоречие с материалноправни разпоредби на ЗУБ. Счита, че не са обсъдени всички релевантни факти и обстоятелства, от които да се установят обективно предпоставките за събиране на семейството. С оглед на това жалбоподателят моли за отмяна на решението. В с.з. жалбоподателят се явява лично и с адв.А., назначена за негов представител по реда на Закона за правната помощ, която поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания административен акт. Представя писмени бележки с подробни съображения.

Ответникът – Зам.-Председателят на ДАБ, чрез процесуалния си представител юк.К. оспорва жалбата и моли Съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана.

Представителят на СГП прокурор Д. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установена следната фактическа обстановка:

С Решение № 569/16.02.2021 г. издадено от Заместник-Председателя на ДАБ (л.72), на жалбоподателя А. Р. М. е предоставен хуманитарен статут.

С молба рег.№ 12617/14.04.2021 г. (л.45) жалбоподателят е направил искане за събиране на територията на Република България със следните членове на неговото семейство:

С. С. М. Н. - майка, [дата на раждане] в Х., С., гражданка на С.. Личните ѝ данни са установени въз основа на представено копие на национален паспорт, издаден на 22.05.2021 г., валиден до 21.05.2027 г., издаден от С. и фотокопие на лична карта, издадена от С..

К. Р. М. - брат, [дата на раждане] в Х., С., гражданин на С.. Личните му данни са установени въз основа на представено фотокопие на национален паспорт, издаден на 22.05.2021 г., валиден до 21.05.2027 г., издаден от С..

С. Р. М. - брат. В административното производство не са представени документи за самоличност на лицето, представено е копие на семейна книжка (л.92), в което фигурират личните данни на лицето и родствената му връзка с молителя.

Административният орган е установил, че жалбоподателят е непридружен малолетен по смисъла на § 1, т.4 от ДР на ЗУБ. В хода на административното производство чужденецът е бил представяван от адвокат, назначен с решение на Председателя на НБПП и от социален работник от отдел "Закрила на детето", назначен със заповед на Директора на дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене.

С жалбоподателя в присъствието на определените му представители е проведено интервю. В хода на интервюто чуждият гражданин е посочил, че желае да се събере с майка си С. М. Н. и двамата си братя С. Р. М. и К. Р. М.. Според чужденеца неговата фамилия и фамилията на неговите близки е Р., като в тази връзка той е посочил, че фамилното име на баща му е А., но неговото фамилно име, което е и фамилното име на дядо му - е Р.. Молителят е посочил, че към датата на интервюто майка му и братята се намират в [населено място], С., където са подали молби за издаване на национални паспорти, като след получаването им ще отпътуват за Иракски К.. Разказал е, че на територията на И. брат му К. е ученик в трети клас, другият му брат не е бил записан на училище заради възрастта си, а майка му е домакиня. Допълнил е, че баща му е женен за две съпруги, другата жена се казва Х.. Жалбоподателят е заявил, че поддържа ежедневен контакт с роднините си. Посочил е, че към момента на подаване на молбата си близките му нямат издадени паспорти, но е подал молбата, за да печели време. Изтъкнал е, че майка му и братята му са в добро здравословно състояние. На българска територия нито той, нито братята му, нито майка му биха могли да работят и ще разчитат на пари от баща му.

В административното производство е изготвен Социален доклад на ДСП- К. село (л.37), в който е посочено, че събирането на А. Р. М. с майка му и с братята му е от съществено значение за психическото, нравственото и социалното развитие на детето.

С молба рег.№ 12617/14.06.2021 г. (л.45) жалбоподателят е представил две фотокопия на национални сирийски паспорти на майка му С. С. М. Н. и брат му К. А. М.. За другия му брат - С. А. М., молителят е заявил, че към момента не е издаден паспорт.

В хода на завършилото производство за предоставяне на международна закрила по молба вх.№ РД09-1566/10.11.2020 г., е констатирано наличието на несъответствие между представеното фотокопие от семейна книжка и направените заявления на

чуждия гражданин, включително и несъответствие относно датата му на раждане и посочената за него и за семейството му фамилия. Въпреки това е установено, че предвид възрастта, образованието и личното положение на сирийския гражданин е допустимо наличието на известни разминавания и несъответствия в твърденията му, като същото не поставя под съмнение изложената бежанска история на малолетното лице.

С обжалваното решение Заместник-Председателят на ДАБ е разрешил на жалбоподателя да се събере на територията на Република България със своята майка С. С. М. Н. и с малолетния си брат К. А. М.. Със същото решение е отказано събиране на оспорвания на територията на Република България с неговия брат С. А. М.. За да направи този неблагоприятен за жалбоподателя извод, административният орган е приел, че по отношение на С. А. М. молителят не е представил документи за самоличност на лицето, а в представеното копие на семейна книжка годината на раждане на същото не може да бъде разчетена. Административният орган е изтъкнал, че не може да бъде приложен редът по чл.34, ал.5 ЗУБ за установяване на родството с декларация, защото молител е склонен да декларира факти, които не отговарят на съдържанието на представяните писмени доказателства. Така органът е заключил, че по отношение на С. А. М. не са налице всички положителни предпоставки за събиране на семейството на територията на Република България.

По делото се представиха следните писмени доказателства:

Представеният от ответника доклад за актуалната обществено-политическа обстановка в С., както и Заповед № РД-05-803/14.12.2020 г. на Председателя на ДАБ (л.160).

Представеното от жалбоподателя копие от паспорт на С. А. М. в превод на български език (л.173).

В съдебното производство е изготвен Социален доклад на ДСП-К. село (л.158), в който е посочено, че в интерес на детето е да се събере с майка си и с братята си, което е от съществено значение за психическото, нравственото и социалното развитие на детето.

В с.з. на 24.02.2021 г. жалбоподателят по реда на чл.176 ГПК направи изявление, в което заяви, че иска семейството му да дойде при него колкото може по-бързо. Тук е сам, дошъл е с чичо си, но той се е върнал. Сега е настанен в центъра „О. купел“ при непълнолетните. Мъчно му е за майка му и братята му. Допълни, че в дома има психолог, който е идвал няколко пъти при него, защото се е чувствал зле без близките си. Има връзка с тях по Уотсап.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл.84, ал.3 ЗУБ е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

При извършена служебна проверка относно законосъобразността на оспореното решение на основанията по чл.146 АПК, Съдът намира, че то е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.48, ал.1, т.3 ЗУБ: Зам.-Председателя на ДАБ, който е овластен на основание чл.52 ЗУБ. Нормата предвижда възможността Председателят на ДАБ да делегира правомощията си по чл.48, ал.1, т.1-4 и 6 от закона, на заместник-председателите на Държавната агенция за бежанците. Това е

сторено със Заповед № РД-05-803/14.12.2020 г. на Председателя на ДАБ, представена по делото.

При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма, а административното производство е проведено при спазване на принципите за законност, истинност и съразмерност по чл.4, чл.6 и чл.7 АПК.

Решението обаче е материално незаконосъобразно.

Съгласно чл.48, ал.1, т.3 ЗУБ Председателят на ДАБ взема решения по молби за събиране на семейства. Според разпоредбата на чл.34, ал.4 ЗУБ се разрешава събирането на непридружен малолетен или непълнолетен чужденец с предоставена международна закрила с родителите му или с друг пълнолетен член на семейството му или с лице, което отговаря за него по силата на закон или обичай, когато родителите му са починали или са в неизвестност. Материалноправна предпоставка за вземане на положително за молителя решение представлява изпълнение на изискването на събиране с член от семейството му.

Легалното определение на понятието "членове на семейство" за целите на закона е дадено в § 1, т.3 от ДР на ЗУБ. В конкретния случай жалбоподателят е искал събиране с брат си, като спорът по делото се свежда до това може ли да се приеме за доказана родствена връзка на жалбоподателя с С. А. М..

Отговор на така поставения въпрос дава представеното в съдебното производство копие от паспорт на С. А. М. в превод на български език. Документът е приет без оспорване от страните и може да залегне в основата на правните изводи на Съда. От него се установява както датата на раждане на лицето, така и обстоятелството, че същото е родено от жената, явяваща се майка и на жалбоподателя. Налага се безспорният извод, че двете лица са братя, и така е доказана родствена връзка помежду им.

Следва да се има предвид, че спорното обстоятелство е установено още в административното производство въз основа на представеното фотокопие на семейна книжка. В нея фигурира родствена връзка на жалбоподателя с брат му С. Р. М.. Вместо да зачете доказателствената й сила, административният орган се е позовал на обстоятелството, че годината на раждане на последния не може да бъде разчетена. Това обаче е неотнормисимо обстоятелство спрямо предмета на доказване както пред органа, така и пред Съда. Може да се допусне, че датата на раждане на брата е от значение за установяване по косвен начин дали не е налице прекалено голяма разлика във възрастта им, изключваща възможността С. Р. М. да е роден от майката на жалбоподателя - С. С. М. Н.. Дори и да е имало такова съмнение, то е преодоляно с представеното в съдебното производство копие на национален сирийски паспорт. Същото кореспондира със съдържанието на семейната книжка, поради което Съдът следва да го кредитира. Оттук Съдът извежда извода, че относно С. А. М. като брат на молителя са налице всички положителни предпоставки за събиране на семейството и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл.34, ал.3 ЗУБ.

По силата на § 59 от Общия коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето, публикуван през ноември 2014 г. от У., семейството е основна клетка на обществото и естествена среда за израстването и благосъстоянието на неговите членове и особено на децата (преамбюл на Конвенцията). Правото на детето на живот в семейството е защитено по Конвенцията (чл.16). Според § 60 предотвратяването на разделянето на семейството и запазването на неговото единство са важни съставни части от системата за закрила на детето и се основават на правото, предвидено в чл.9, § 1,

което изисква „детето да не бъде разделяно от родителите си против тяхната воля, освен когато такова разделяне е необходимо за най-добрите интереси на детето“. Освен това детето, което е отделено от единия или от двамата си родители, има право „да поддържа лични отношения и пряк контакт с двамата си родители редовно освен ако това противоречи на най-добрите интереси на детето“ (чл.9, § 3).

Съдът отчита обстоятелството, че към момента малолетният жалбоподател е сам в чужда за него държава, далеч от майка си, която е останала в С., бидейки в невъзможност да се раздели с другите си синове. Ето защо Съдът намира, че в интерес на детето е да се събере с майка си и с братята си, което е от съществено значение за психическото, нравственото и социалното му развитие, като в тази насока е и даденото в социалния доклад заключение.

В случая, с цел съобразяването с най-добрия интерес на детето относно С. А. М. - брат на молителя е, че висшият интерес на детето, отчитайки събраната по случая информация, е да се предотврати разделянето му от неговия брат, за който молителят сподели, че му липсва. При това положение са налице положителните предпоставки за събиране на семейство.

Според § 52-79 от Общия коментар № 14 (2013) на Комитета по правата на детето върху Конвенцията на ООН за правата на детето при оценката и определянето на най-добрите интереси на детето следва да се вземат предвид следните елементи: възгледите на детето, идентичността на детето, запазването на семейната среда и поддържането на взаимоотношенията, гс детето и неговата закрила и безопасност, наличието на уязвимо положение, детето на здравеопазване и правото на детето на образование. Съгласно § 80 и 81 от Общия коментар основната оценка на най-добрите интереси на детето е обща оценка на всички относими елементи на тези интереси, като тежестта на всеки от тях зависи от останалите. Нормата на § 75 изисква да се вземе под внимание уязвимото положение на детето, например ако то има увреждане, принадлежи към малцинствена група, ако е бежанец или търсещо убежище лице, жертва на малтретиране, живее на улицата и пр. Целта на определянето на най-добрите интереси на дете или деца в уязвимо положение следва да бъде свързана не само с пълното ползване от всички предвидени в Конвенцията права, но и с останалите норми в областта на правата на човека, отнасящи се до такива специфични ситуации, например като тези в обхвата на Конвенцията за права на хората с увреждания, Конвенцията за статута на бежанците и др. Посочените елементи, които следва да се вземат предвид при оценката на най-добрия интерес на детето, са възприети и в Практическото ръководство на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (ЕСПОУ) относно висшият интерес на детето в процедурите за предоставяне на убежище, публикувано през 2019 г., в частност в Глава 1, § 1.6 от ръководството.

По молбата за събиране на семейството издателят на обжалваното решение не се е съобразил с горепосочените насоки на Комитета по правата на детето и ЕСПОУ относно принципа за най-добрия интерес на детето, в това число и с оглед на семейната среда и поддържането на взаимоотношенията. Това налага Съдът да внесе корекция, като отмени незаконосъобразния отказ и доколкото въпросът е предоставен в изключителната компетентност на административния орган, преписката следва да се изпрати за ново произнасяне по молбата на А. Р. М. за събирането му на територията на Република България с неговия брат С. А. М., при спазване на указаната, съдържащи се в мотивите на настоящия съдебен акт.

Така мотивиран, Административен съд-София град, 42 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. Р. М., непридружен непълнолетен, гражданин на С., [дата на раждане] , издаденото от Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците Решение № 1944/09.07.2021 г., в частта, с която е отказано събиране на А. Р. М. на територията на Република България с неговия брат С. А. М..

ИЗПРАЩА преписката на Заместник-председателя на Държавната агенция за бежанците за ново произнасяне по молбата на А. Р. М. за събирането му на територията на Република България с неговия брат С. А. М..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: